

[Startside](#) > ... > [Dine Rettigheder](#) > [Grundlæggende Rettigheder](#) > [Erhverv Og Menneskerettigheder](#) > Croatia

Erhverv og menneskerettigheder

Indholdet er leveret af

Kroatien

Kroatien

1. Hvilken form for retsbeskyttelse har jeg i Kroatien, hvis jeg har været udsat for en erhvervsrelateret menneskerettighedskrænkelse? Omfatter denne beskyttelse skadeserstatning?

Ofre for menneskerettighedskrænkelser kan ansøge om retsbeskyttelse:

- I civile sager har ofre ret til erstatning for skade, hvad enten der er tale om materiel eller immateriel skade (ikke-økonomisk skade i tilfælde af krænkelse af en personlig rettighed [1]).
- I [straffesager](#) kan offeret anlægge et civilt søgsmål med påstand om erstatning for den skade, der er lidt i forbindelse med en begået forbrydelse.

I henhold til artikel 1 i den civile retsplejelov (*Narodne novine* (Kroatiens statstidende) nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 og 70/19) er det sidstnævnte lov, der fastsætter retsplejereglerne, på grundlag af hvilke retten behandler og træffer afgørelse i tvister vedrørende de grundlæggende menneske- og borgerrettigheder og -forpligtelser, enkeltpersoners personlige og familiemæssige forhold samt socialretlige, handelsretlige, formueretlige og andre civilretlige tvister, for så vidt som det ikke er fastsat ved lov, at retten skal træffe afgørelse i en af disse tvister ved at anvende de regler, der gælder for en anden procedure. I henhold til den civile retsplejelovs artikel 185 gælder det desuden, at der anlægges sag ved stævning.

I arbejdsretlige sager, navnlig fastsættelse af frister og afholdelse af retsmøder, vil retten altid tage særligt hensyn til behovet for hurtigst muligt at behandle socialsikringsager.

2. Findes der særlige regler for grove menneskerettighedskrænkelser? Gælder disse regler for miljøkriminalitet eller grov udnyttelse af arbejdskraft?

Artikel 43 i strafferetsplejeloven (Kroatiens statstidende nr. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 og 126/19) indeholder en generel liste over ofres rettigheder (retten til adgang til støttetjenester for ofre for forbrydelser, retten til effektiv psykologhjælp og anden specialiseret bistand og støtte fra myndigheder, organisationer og institutioner, der yder bistand til ofre for kriminalitet, i overensstemmelse med loven, retten til at blive beskyttet mod intimidering og repressalier, retten til beskyttelse af offerets værdighed under afhøringen af offeret som vidne, retten til at blive hørt hurtigst muligt efter anmeldelsen af en forbrydelse og til, at afhøring kun foregår i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til straffesagen, retten til at blive ledsaget af en person, som offeret har tillid til, i forbindelse med processkridt, som offeret deltager i, retten til, at lægeundersøgelser af offeret kun gennemføres i begrænset omfang og kun i det omfang, der er strengt nødvendige for straffesagen, retten til at anmode om retsforfølgning og indgive et civil søgsmål i overensstemmelse med straffelovens bestemmelser, retten til at deltage i straffesagen som offer, retten til at blive underrettet om afvisning af anmeldelsen som ugrundet og om anklagemyndighedens beslutning om at frafalde tiltalen samt retten til at træde i anklagemyndighedens sted med henblik på at genoptage retsforfølgningen, retten til at blive underrettet af anklagemyndigheden om foranstaltninger truffet som

opfølgning på anmeldelsen og retten til at klage til den øverste generaladvokat, retten til, efter egen anmodning, at blive underrettet ved ophævelse af varetægtsfængsling, tiltaltes flugt eller løsladelse af den dømte samt foranstaltninger truffet med henblik på dennes beskyttelse, retten til, efter anmodning, at blive underrettet om enhver afgørelse, der afslutter straffesagen endeligt, og andre rettigheder som fastsat i lovgivningen).

Artikel 44 i strafferetsplejeloven fastsætter særlige rettigheder for ofre for menneskehandel (forbrydelse, som kan have til formål at udnytte andres arbejdskraft ved tvangsarbejde eller -tjenester), som, ud over de rettigheder, der er fastsat i strafferetsplejelovens artikel 43, også har ret til, inden afhøringen, at rådføre sig med en rådgiver på statens regning, ret til at lade sig repræsentere af en advokat på statens regning, ret til at blive afhørt af en person af samme køn hos politiet og anklagemyndigheden og ret til, så vidt muligt, at blive afhørt af samme person ved en ny afhøring, ret til ikke at besvare spørgsmål, der ikke vedrører forbrydelsen, og som er omfattet af privatlivets fred, ret til at blive afhørt via audiovisuelt udstyr, ret til beskyttelse af personoplysninger og ret til at anmode om, at retsforhandlingerne skal foregå for lukkede døre.

Artikel 43a og forordningen om personlig vurdering af ofre (Kroatiens statstidende nr. 106/17, i det følgende benævnt "forordningen") regulerer proceduren for individuel vurdering af ofre med henblik på at fastslå, om det er nødvendigt at træffe specifikke foranstaltninger til beskyttelse af offeret, og, hvis det viser sig, at sådanne foranstaltninger er nødvendige, hvilke specifikke beskyttelsesforanstaltninger der bør gennemføres (herunder proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger — f.eks. en særlig afhøringsform, brug af kommunikationsteknologier med henblik på at undgå enhver visuel kontakt med gerningsmanden, afhøring ved en person af samme køn og, så vidt muligt, afhøring ved samme person ved en eventuel ny afhøring, ledsagelse ved en person, som offeret har tillid til, beskyttelse af personoplysninger — samtale med en rådgiver på statens regning og andre foranstaltninger som fastsat i lovgivningen). Det skal bemærkes, at grov kriminalitet omfatter, men ikke er begrænset til, menneskehandel og organiseret kriminalitet samt miljøkriminalitet, forudsat at det foregår inden for rammerne af en kriminel organisation.

Beskyttelsen af de pågældende rettigheder i Kroatien er, ud over straffelovgivningen, sikret ved Kroatiens forfatning, idet domstolene er garanter for udøvelsen af disse rettigheder. Når alle de retsmidler, der er til rådighed på nationalt plan, er udtømt, kan offeret som en sidste udvej indbringe sagen for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg, hvis offerets land ifølge offeret har krænket en af hans/hendes grundlæggende rettigheder som fastsat i den europæiske menneskerettighedskonvention.

3. Jeg har været udsat for en menneskerettighedskrænkelse, der kan føres tilbage til et europæisk transnationalt selskabs aktiviteter, og som fandt sted uden for Den Europæiske Union. Har jeg adgang til de nationale domstole, hvis jeg ikke er EU-borger eller ikke bor i EU? Hvordan kan jeg gøre gældende, at mine rettigheder er blevet krænket? Hvor kan jeg finde yderligere oplysninger?

I henhold til artikel 27 i den civile retsplejelov har Kroatiens domstole kompetence til at træffe afgørelse, når dens kompetence i en tvist, der vedrører et udenlandsk element, udtrykkeligt er hjemlet ved lov eller en international aftale.

Hvad angår retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område fastsætter lov om international privatret (Kroatiens statstidende nr. 101/17) udtrykkeligt anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter "Bruxelles I-forordningen") inden for rammerne af dens anvendelsesområde og udvider dens anvendelsesområde til situationer, der vedrører tredjelande.

I henhold til den grundlæggende kompetenceregulering i Bruxelles I-forordningens artikel 4 skal personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne medlemsstat. Artikel 63 bestemmer, at juridiske personer har bopæl det sted, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed.

De tilfælde, hvor sagsøgte kan sagsøges i en anden medlemsstat end den, hvor han har bopæl, er omhandlet i

artikel 7-9 (specielle kompetenceregler). Kompetencen i sager uden for kontrakt reguleres således af artikel 7, stk. 2, hvorefter en person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges i en anden medlemsstat i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor den skadevoldende begivenhed er foregået eller vil kunne foregå.

Desuden fastsætter artikel 58 i loven om international privatret en relevant kompetence: Hvis kompetencen med hensyn til en sagsøgt, der har bopæl i en stat, der ikke er medlem af EU, ikke kan støttes på bestemmelserne i denne lov eller Kroatiens andre love, og hvis det er udelukket eller usandsynligt, at sagen vil blive ført i udlandet, har retten i Kroatien kompetence, forudsat at sagens genstand har tilstrækkelig tilknytning til Kroatien til, at det er hensigtsmæssigt at behandle sagen i Kroatien.

4. Kan ombudsmandsinstitutioner, ligestillingsorganer eller nationale menneskerettighedsinstitutioner bistå ofre for erhvervsrelaterede menneskerettighedskrænkelser, der er begået af europæiske transnationale selskaber uden for Den Europæiske Union? Kan disse organer undersøge min sag, hvis jeg ikke er EU-borger eller ikke bor i EU? Findes der andre nationale offentlige tjenester (såsom et arbejds- eller miljøtilsyn), der kan undersøge min sag? Hvor kan jeg finde oplysninger om mine rettigheder?

Ifølge ombudsmandsloven har den kroatiske ombudsmand kompetence til at behandle klager over aktuelle lovovertrædelser og uregelmæssigheder i nationale myndigheder, lokale myndigheder og juridiske enheder, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, hvilket betyder, at ombudsmanden ikke har ret til at behandle klager vedrørende overtrædelser af lovgivningen i den private sektor. I henhold til artikel 20 kan enhver person, der mener, at en ulovlig handling eller misbrug begået af et af ovennævnte organer truer eller krænker vedkommendes forfatningsmæssige eller retlige rettigheder og frihedsrettigheder, desuden indgive en klage til den kompetente domstol. Det følger af ovenstående, at man ikke nødvendigvis skal være EU-borger for at indgive en klage til ombudsmanden, men at ombudsmanden kan gribe ind i sagen, hvis blot krænkelser af menneskerettighederne er begået af et eller flere af ovennævnte organer. Da Kroatiens ombudsmand imidlertid ofte modtager klager vedrørende den private sektor, baserer ombudsmanden sig i årsberetningerne og gennem sin deltagelse i retssager på borgernes erfaringer og lader sig inspirere af deres klager, når han foreslår konkrete foranstaltninger, da det ellers ville være umuligt at sikre et højere niveau af retshåndhævelse og beskyttelse af borgerne.

På den anden side finder loven om bekæmpelse af forskelsbehandling anvendelse på procedurer ved alle offentlige organer, lokale (regionale) myndigheder og juridiske personer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, og på alle juridiske og fysiske personers handlinger, navnlig for så vidt angår beskæftigelse og arbejdsvilkår og selvstændig virksomhed, herunder udvælgelseskriterier og ansættelses- og forfremmelsesvilkår, adgang til alle former for erhvervsvejledning, erhvervsuddannelse og omskoling, uddannelse, videnskab og sport, social sikring, herunder sociale ydelser, pensions- og sygeforsikring, retlige anliggender og forvaltning, offentlig information og medierne, adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, medlemskab af og deltagelse i fagforeninger, civilsamfundsorganisationer, politiske partier eller andre kategorier af organisationer samt deltagelse i kulturelle og kunstneriske frembringelser.

Desuden modtager ombudsmanden som det centrale organ til bekæmpelse af forskelsbehandling klager fra alle fysiske og juridiske personer og gennemgår hver enkelt klage og kan for at udrydde forskelsbehandling og beskytte rettighederne for personer, der udsættes for forskelsbehandling, fremsætte henstillinger, udtalelser, forslag og advarsler, som ikke er juridisk bindende. Han kan desuden deltage i retssager som intervenient sammen med sagsøgeren, der påberåber sig forskelsbehandlingen, eller kan anlægge et kollektivt søgsmål for at forhindre forskelsbehandling, hvis han kan godtgøre, at sagsøgte handlinger sandsynligvis vil krænke et stort antal personers ret til ligebehandling på grund af deres forbindelse til de rettigheder og værdier, der er anerkendt i lovgivningen (race og etnisk oprindelse eller hudfarve, køn, sprog, religion, politisk overbevisning eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, formueforhold, tilhørsforhold til en fagforening, uddannelsesniveau, social status, civilstand eller familieforhold, alder, helbredstilstand, handicap, arveanlæg,

identitet eller kønsudtryk eller seksuel orientering). Man skal ikke være EU-borger for at indgive en klage om forskelsbehandling til ombudsmanden.

Den nye [lov om beskyttelse af personer, der anmelder uregelmæssigheder](#), som trådte i kraft den 1. juli 2019, fastsætter, at personer, der anmelder uregelmæssigheder, kan henvende sig til ombudsmanden med henblik på beskyttelse af deres rettigheder, forudsat at klageren kan dokumentere, at vedkommende har været eller kan blive offer for de skadevoldende handlinger som anmeldt. Det fremgår af loven, at det ikke er nødvendigt, at den person, der ønsker at indgive en klage, er EU-borger, og at ombudsmanden skal træffe foranstaltninger til at beskytte klageren, uanset om uregelmæssigheden er foregået i den offentlige eller den private sektor (bemærk: Ved "person, der indberetter uregelmæssigheder" eller "klager" forstås i henhold til loven en *person, der er i besiddelse af og indberetter oplysninger om uregelmæssigheder, uanset om der er tale om overtrædelser af love, bekendtgørelser, forskrifter, etiske regler eller forretningsvirksomheders interne regler, forudsat at de er knyttet til udøvelse af aktiviteter hos en arbejdsgiver*). Det skal bemærkes, at udøvelsen af aktiviteter ud over et ansættelsesforhold omfatter frivilligt arbejde, udøvelse af aktiviteter i henhold til en tjenesteydelseskontrakt, studentjob osv. Klageren kan også være en person, der har deltaget i ansættelsesprocedurer som ansøger.

For at fremme ansvarlig adfærd, navnlig beskyttelse af menneskerettighederne samt arbejdstagerrettigheder og miljøbeskyttelse, påhviler det endvidere Kroatien som medlem af investeringskomitéen — OECD's uafhængige arbejdsorgan med en overvågningsmission — at gennemføre følgende retningslinjer: offentliggøre oplysninger om ansvarlig adfærd på sit websted, behandle anmodninger om oplysninger, bidrage til at løse problemer, der opstår som følge af eventuel uansvarlig adfærd, og kommunikere med interessenter for at undgå retstvister.

Derudover har Kroatien oprettet et nationalt inspektorat, som de relevante sektioner og tjenester (såsom sektionen for kontrol med erhvervsbeskyttelse eller sektionen for kontrol med ansættelsesforhold) deltager i.

Yderligere oplysninger om det nationale inspektorats og ovennævnte sektioners kompetencer findes på følgende websteder:

- [Kontakt](#)
- [Sektionen for kontrol med erhvervsbeskyttelse](#)
- [Sektionen for kontrol med ansættelsesforhold](#)

5. Er europæiske transnationale selskaber i henhold til national lovgivning forpligtet til at stille klagemekanismer eller mæglingstjenester til rådighed ved krænkelser foranlediget af deres erhvervsaktiviteter? Gælder disse forpligtelser også for krænkelser, der har fundet sted uden for EU? Hvem i Kroatien er ansvarlig for at føre tilsyn med disse aktiviteter? Foreligger der offentlige rapporter med oplysninger om, hvordan systemet fungerer?

Der er med hensyn til erhvervsdrivende virksomheders krænkelser af menneskerettighederne ikke indført nogen bindende mæglingsmodel i Kroatien. I tvister på det forbrugerretlige område mellem en forbruger og en erhvervsdrivende reguleres mægling i loven om alternativ bilæggelse af tvister på forbrugerområdet (Kroatiens statstidende nr. 121/16 og 32/19), der gennemfører EU's direktiver og forordninger om beskyttelse af forbrugernes rettigheder. For så vidt angår beskyttelse af menneskerettighederne og andre tvister vedrørende rettigheder, der ikke kan overdrages, kan der tilbydes mægling ved et af Kroatiens mæglingscentre med henblik på at finde en løsning på tvisten under hensyntagen til parternes interesser.

Yderligere oplysninger kan findes på følgende link:

- [Mægling i medlemsstaterne](#)
- [Find en mægler](#)
- [Alternativ bilæggelse af tvister på det forbrugerretlige område](#)
- [Mæglingscentre](#)

Ifølge forbrugerbeskyttelsesloven skal den erhvervsdrivende give forbrugeren mulighed for at indgive en skriftlig klage pr. post, fax eller e-mail.

Ifølge loven om det nationale inspektorat kan klager, der indeholder oplysninger om klageren (fornavn og efternavn og bopælsadresse), og som fastslår, at der foreligger handlinger, der er i strid med loven, begrunde en inspektion.

For så vidt angår ansatte i multinationale selskaber bestemmer arbejdsmarkedsloven, at en arbejdsgiver, der beskæftiger mindst tyve arbejdstagere, skal udpege en person, som ud over arbejdsgiveren skal modtage og behandle klager vedrørende beskyttelse af arbejdstagernes værdighed.

Disse aktiviteter overvåges af [det nationale inspektorat](#).

6. Har jeg særlige rettigheder, hvis jeg som offer i en udsat situation søger erstatning som følge af en erhvervsrelateret menneskerettighedskrænkelse? Har jeg adgang til retshjælp og på hvilke betingelser? Hvilke omkostninger dækkes af retshjælpen? Har jeg adgang til retshjælp på samme betingelser, hvis jeg ikke er EU-borger eller ikke bor i EU?

Ofre, der søger beskyttelse som følge af en virksomheds krænkelse af menneskerettighederne, har samme rettigheder som andre ofre i straffesager. Yderligere oplysninger findes på den europæiske e-justice-portal:

- [Rettigheder for ofre for forbrydelser i straffesager](#)
- [Erstatning til ofre for forbrydelser](#)

Ifølge loven om gratis retshjælp er følgende personer berettiget til gratis retshjælp:

- kroatiske statsborgere
- børn, der ikke er kroatiske statsborgere, og som efter loven anses for at være børn, der ikke er ledsaget af en myndig voksen i Kroatien
- udlændinge med midlertidigt ophold, forudsat at det gensidige bopælskrav er overholdt, og udlændinge med fast ophold
- udlændinge under midlertidig beskyttelse
- udlændinge med ulovligt ophold og udlændinge med kortvarigt ophold i forbindelse med udvisning eller tilbagesendelse
- asylansøgere, personer, som har fået asyl, udlændinge, som er ydet subsidier beskyttelse, og deres familiemedlemmer, som har lovligt ophold i Kroatien, i forbindelse med sager, hvor der ikke ydes retshjælp i henhold til en særlov.
- Lov om gratis retshjælp (Kroatiens statstidende nr. 143/13 og 98/19, herefter "retshjælpsloven") regulerer de betingelser og procedurer, hvorunder dårligt stillede personer har ret til advokatbistand og adgang til en domstol eller andre offentligretlige organer på det civil- og forvaltningsretlige område.
- Retshjælpsloven fastsætter, at modtagere af gratis retshjælp ud over kroatiske statsborgere er:
- børn, der ikke er kroatiske statsborgere, og som efter loven anses for at være børn, der ikke er ledsaget af en myndig voksen i Kroatien
- udlændinge med midlertidigt ophold, forudsat at det gensidige bopælskrav er overholdt, og udlændinge med fast ophold
- udlændinge under midlertidig beskyttelse
- udlændinge med ulovligt ophold og udlændinge med kortvarigt ophold i forbindelse med udvisning eller tilbagesendelse
- asylansøgere, personer, som har fået asyl, udlændinge, som er ydet subsidier beskyttelse, og deres familiemedlemmer, som har lovligt ophold i Kroatien, i forbindelse med sager, hvor der ikke ydes retshjælp i henhold til en særlov.

Modtagerne af den pågældende gratis retshjælp kan på de betingelser, der er fastsat ved lov, ansøge om primær og/eller sekundær retshjælp.

Primær retshjælp omfatter juridisk information af generel karakter, juridisk rådgivning, udarbejdelse af indlæg for offentligretlige organer, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og internationale organisationer i

overensstemmelse med internationale konventioner og disse organers forretningsorden, repræsentation ved offentligretlige organer og retshjælp i forbindelse med udenretslig bilæggelse af tvister. Denne form for retshjælp ydes af de administrative myndigheder i distrikterne og byen Zagreb, godkendte foreninger og juridiske centre i alle retssager. Udøvelse af retten til primær retshjælp kan ske ved direkte henvendelse til den, der yder primær retshjælp, og som ved en skønsmæssig afgørelse konstaterer, at betingelserne for udøvelse af retten til primær retshjælp er opfyldt.

Sekundær retshjælp omfatter juridisk rådgivning, udarbejdelse af indlæg i sager om beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder over for arbejdsgiveren, udarbejdelse af indlæg og repræsentation i retssager samt retshjælp i forbindelse med mindelig bilæggelse af tvister. Den sekundære retshjælp ydes af advokater. Sekundær retshjælp omfatter også fritagelse for sagsomkostninger og retsafgifter.

For at der kan bevilges retshjælp i form af udarbejdelse af indlæg, repræsentation i retssager og fritagelse for sagsomkostninger, skal sagsøgerens økonomiske situation opfylde de betingelser, der er fastsat i retshjælpsloven, nemlig at sagsøgerens og dennes husstands samlede månedlige indkomst ikke må overstige skattegrundlaget (3 326 HRK) for hvert medlem af husstanden, og at den samlede værdi af de aktiver, der ejes af sagsøgeren og medlemmerne af dennes husstand, ikke overstiger 60 gange skattegrundlaget (199 560 HRK).

Ud over at opfylde disse økonomiske betingelser skal den sekundære retshjælp være søgt i en af følgende sager:

- sager vedrørende tinglige rettigheder, som ikke kræver tinglysning
- sager vedrørende ansættelsesforhold
- familieretlige sager, dog ikke ved skilsmisse efter fælles overenskomst, når ægtefællerne ikke har fælles mindreårige børn eller mindreårige adoptivbørn eller børn, som de har forældremyndigheden over, selv om de er blevet myndige
- sager om tvangsfuldbyrdelse eller sikring af krav på grundlag af procedurer, hvortil der kan bevilges retshjælp i henhold til bestemmelserne i retshjælpsloven
- ved tvistbilæggelse i mindelighed
- undtagelsesvis alle andre forvaltnings- og civilretlige sager, når det bevisligt er nødvendigt på grund af sagsøgerens og dennes husstands levevilkår, i overensstemmelse med retshjælpslovens grundlæggende formål.

Proceduren for bevilling af sekundær retshjælp indledes ved indgivelse af en ansøgning til den kompetente administrative myndighed i distriktet eller i Zagreb. Ansøgningen indgives ved hjælp af det relevante ansøgningskema vedlagt ansøgerens og medlemmerne af dennes husholdnings skriftlige samtykke til, at forvaltningskontoret undersøger alle oplysninger om deres samlede indtægter og formue, og ansøgerens bekræftelse af, at de afgivne oplysninger er nøjagtige og fuldstændige.

I forbindelse med proceduren for tildeling af sekundær retshjælp til en ansøger, der opfylder de retlige betingelser for at blive bevilget sekundær retshjælp, træffer den kompetente myndighed afgørelse om at yde sekundær retshjælp med angivelse af typen og omfanget af den således bevilgede retshjælp. Den således bevilgede sekundære retshjælp består i hel eller delvis betaling af de udgifter, der er forbundet med retshjælpen, idet der tages hensyn til ansøgerens og husstandens samlede månedlige indkomst. Afgørelsen om bevilling af sekundær retshjælp indeholder endvidere navnet på den advokat, der skal yde modtageren retshjælp.

Hvis ansøgeren ikke opfylder betingelserne for at blive bevilget sekundær retshjælp, afvises ansøgningen. Ansøgeren kan klage over afgørelsen om afvisning af ansøgningen til justitsministeriet. Der kan anlægges en administrativ sag til prøvelse af justitsministeriets afgørelse, hvis klagen afvises.

I det tilfælde at modtageren af den gratis retshjælp ikke får medhold i den sag, hvortil der blev bevilget sekundær retshjælp, er han ikke forpligtet til at godtgøre udgifterne til den udbetalte retshjælp. Bevillingen af sekundær retshjælp betyder imidlertid ikke, at den, der modtager sekundær retshjælp, og som taber sagen, fritages for pligten til at betale modpartens sagsomkostninger i overensstemmelse med rettens afgørelse i henhold til retsplejereglerne.

Der kan også ydes gratis retshjælp i grænseoverskridende tvister. En grænseoverskridende tvist, jf. retshjælpsloven, er en tvist, i hvilken den person, der ansøger om retshjælp, har bopæl eller opholdssted i en anden EU-medlemsstat end den, hvor retsafgørelsen skal fuldbyrdes.

Retshjælp i grænseoverskridende tvister kan bevilges inden for det civil- og handelsretlige område i mæglingsprocedurer, i forbindelse med alternativ tvistbilæggelse, ved fuldbyrdelse af offentligretlige dokumenter og som juridisk bistand i sådanne procedurer. Bestemmelserne om retshjælp i grænseoverskridende tvister finder ikke anvendelse på told- og skatteområdet og i andre administrative procedurer.

Der ydes retshjælp til ansøgeren om retshjælp i forbindelse med en grænseoverskridende tvist, forudsat at han opfylder betingelserne i retshjælpsloven. Der kan undtagelsesvis bevilges retshjælp til en ansøger, som ikke opfylder betingelserne for at modtage retshjælp, jf. retshjælpsloven, hvis ansøgeren godtgør, at vedkommende ikke er i stand til at betale de med sagen forbundne omkostninger på grund af en forskel mellem leveomkostningerne i den medlemsstat, hvor vedkommende har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, og leveomkostningerne i Kroatien.

Ansøgeren eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor han har bopæl eller opholdssted (den fremsendende myndighed), indgiver sin ansøgning om retshjælp i Kroatien til justitsministeriet (den modtagende myndighed). Det skal forelægges en kroatisk oversættelse af de vedhæftede formularer og dokumenter, ellers vil ansøgningen blive afvist.

Hvis den tvist, hvortil ansøgeren ansøger om retshjælp, ikke er en grænseoverskridende tvist, eller hvis ansøgeren ikke har ret til retshjælp i en grænseoverskridende tvist, afviser justitsministeriet ansøgningen. Justitsministeriets afgørelse kan ikke påklages. Der kan dog indledes en administrativ procedure.

Der kan ydes gratis retshjælp til personer, der ikke har bopæl i Den Europæiske Union, i overensstemmelse med bestemmelserne i internationale bilaterale eller multilaterale konventioner, der er bindende for Kroatien.

Oplysninger om retshjælp i Kroatien findes på følgende websted:

- [Retshjælp](#)

[1] Personlige rettigheder: ret til liv, fysisk og mental sundhed, omdømme, ære, værdighed, navn, respekt for privatliv og familieliv, frihed osv.

Sidste opdatering: 09/02/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.